BIJLAGE 2 Belang van een kerkelijke relatie met het Joodse volk

1. Om de goede boodschap van verlossing de wereld in te brengen is God eeuwenlang bewust opgetrokken met het volk Israël. Het woord van God in het Oude Testament met zijn geschiedenis van heil en onheil, met zijn beloften en richtlijnen en met zijn toekomstperspectief heeft alle kenmerken van een Israëlitisch boek. Jezus is in het huis van David geboren uit een Joodse moeder. Zijn komst bewijst dat Gods trouw aan Israël de krachten van zonde en dood te machtig is. Dat werd heerlijk bevestigd in Jezus' opstanding na zijn dood op Golgota: God laat zijn lieveling niet ondergaan in de afwijzing door zijn eigen mensen. Hij is door messias Jezus uit op verzoening en herstel, met Israël en daarna ook met de volken.

2. God liet vanaf het begin al doorschemeren dat Hij ook de volken buiten Israël deel wilde geven aan zijn verzoening en zegen. Abraham zou 'kinderen' krijgen uit alle volken. Jezus sloot zich bij zijn optreden in Judea en Galilea met woorden en daden daarbij aan. De muur die door de wet was opgetrokken rond Israël werd door de Geest gesloopt toen de apostelen naar de mensen uit de volken werden gestuurd om hen in het geloof leerlingen van Jezus te maken (Matt.28; Hand.10/11). God blijft Israël trouw omdat Hij zijn wereld terug wil.

3. Als het evangelie de wereld in trekt, nemen de predikers van het Nieuwe Testament de geur en smaak van het Jodendom en het Oude Testament mee. De vervulling van oudtestamentische instellingen en feesten werpt soms een sprankelend licht op wat Jezus en de Geest ons voorhouden. De deugden van rechtvaardigheid en matigheid, krijgen een diepe glans in het licht van geloof, hoop en liefde. De sabbat en het jubeljaar geven vredesonderricht dat het Joodse volk en de wereldkerk mogen uitdragen in een wereld die door crises en strijd afglijdt naar de ondergang.

4. Er zullen altijd Joodse mensen deel uitmaken van de kerk. Op die manier heeft Israël vanaf het begin van het Nieuwe Testament een plaats in de kerk, het lichaam van Christus. Hun aanwezigheid verbindt de kerk met haar Israëlitische voorgeschiedenis in het handelen van God en maakt ons gevoelig en dankbaar voor de vervulling van de oude woorden zoals die gezien werd en wordt. Daar mogen we oog voor hebben. De Joodse gelovigen in de kerk vormen ook een levende brug naar het Joodse volk in brede zin.

5. We mogen veel verwachten van de manier waarop Joden het Oude en het Nieuwe Testament lezen. Hun omgang met Gods woord gaat terug tot op Abraham. Ze zitten al eeuwen onafgebroken dicht op de Schrift. Ze woonden en wonen in de talen en de wereld van de Schrift. Door ontmoeting en gesprek kunnen gelovigen uit Israël en uit de volken elkaar helpen te blijven leren uit de Schriften en oog te hebben voor Gods doorgaande werk in Israël en wereldwijd. Inspirerend! Dit voedt ons godsvertrouwen en ons geloofsbegrip. Dit vormt inzichten die theologische en kerkelijke opleidingen niet kunnen missen. Het stimuleert de bewondering voor Gods grootheid en voor zijn volharding in trouw. Het voedt het gezamenlijke verlangen naar het Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt, "bij God vandaan".

6. Het is een wonder van onze tijd dat het gesprek tussen Joodse volgelingen van Jezus en de gelovigen uit de volken weer op gang is gekomen na de pijn van de Sjoa. Het heeft ertoe geleid dat de kerk oog kreeg voor pijnlijke tekorten en fouten in de lange geschiedenis van de christelijke bejegening van het Joodse volk. Dat bracht tot schaamte, verootmoediging en schuldbelijdenis. Dit betekent niet dat we wat er gebeurd is, altijd tot op de bodem en eenparig kunnen doorgronden. Verschillen in inzicht mogen inspireren tot verdere studie, gesprek en gebed. Ze kunnen ons ook doen struikelen - zeker in een tijd dat het Joodse volk èn de kerk aanleiding geven tot ergernis over en weer door het verlaten van de weg van Tora en Bergrede. Laten we ons dan niet ergeren, maar laten we ons in dienst stellen van Gods genadige trouw en Joodse volgelingen van Jezus steunen om onder hun volksgenoten zijn naam hoog te houden. Gods oordelen over de wereld en de mensen

blijven vragen en afkeer oproepen, en daarmee het vertrouwen in zijn goedheid uitdagen. Veel is lastig te volgen, we kunnen bepaalde zaken onmogelijk door een gemakkelijke redenering onschadelijk maken. We zijn te beperkt om het wonder van Gods beleid te doorgronden. Raadsels, vragen en verschillen in visie zullen blijven opspelen. Laten we elkaar blijven meenemen op de weg van Jezus.